

Multikulturní město

Londýn je jedním z nejmultikulturnějších měst na světě. Obyvatel má stejný počet, jako celá naše Česká republika, mísí se tu kultury z nejrůznějších koutů světa. V roce 2014 do Velké Británie imigrovalo 624 000 lidí, zatímco ze země se ten samý rok odstěhovalo 327 000 lidí. Většina nových imigrantů pochází z bývalých kolonií v Asii a Africe,] ale významná je také migrace z členských států EU. Islám je nejrychleji rostoucím náboženstvím ve Spojeném království, počet muslimů stoupl z méně než 22 000 v roce 1951 na 1,6 milionů v roce 2001 a na 2,8 milionů v roce 2011. V důsledku imigrace a vyšší porodnosti menšin se etnická skladba Spojeného království rychle mění a v roce 2011 patřilo už 24,3% dětí na základních školách v Anglii k etnickým menšinám. Pro člověka žijícího nějakou dobu v tomto městě je zajímavé pozorovat, jak se tyto kultury vzájemně ovlivňují.

Tak například, díky Indům získala planá Anglická kuchyně, mnohdy s jídly bez chuti a zápachu, na chutnosti. Indové rozšířili v Anglii kari koření a nejen díky němu tu už nechutnají mnohá jídla, jako kus plastu.

Největším fenoménem, kterým je Londýn proslulí je dozajista ryba s přílohou hranolek- fish and chypis . Tipněte si, kdo jej do Londýna přivezl jako první, byli to sefardsčtí židé. V roce 1860 byl v Londýně otevřen první obchod s rybou a hranolky Josephem Malinem, který prodával "ryby smažené na židovský způsob".

Naopak můžeme pozorovat, jak svobodomyšlná Anglie, hlásající Freedom pro všechny, ovlivnila sterilní kulturu zaryté muslimské země, jakou je například Pákistán. To že mnozí Pákistánci dnes nosí v Londýně stejné šaty, jako zbytek Evropy a ne své tradiční Sáry je jen špičkou ledovce a stejně, jako pomyslný ledovec, Evropa rozpouští vžitá pravidla koránu, jako například to, že pití alkoholu je špatné. Tak můžeme při rozhovorech s mladými Pákistánci zjistit, jak docela po evropsku chodí na párty, kde popíjí alkohol a světe div se, nedávno jsem dokonce zjistila, že v Pákistánu mají několik heavymetalových skupin. Pravda není jich mnoho a stále převládá sladký styl ala Bollywood, ale první náznaky tvrdé muziky už v pozadí vystrkují růžky, třeba, že ještě napůl tajně a nesměle. Mladá generace muslimů se nechává ráda kazit, uvolněnou evropskou kulturou, třeba, že se to starším generacím vůbec nelíbí.

V Londýně můžete do nekonečna studovat různé kultury a pokaždé narazíte na něco nového, co jste dosud neobjevili, Londýn je fascinující mix i když ne pro všechny. Režisér a dokumentarista Ondřej Kepka po návštěvě Londýna napsal:

„To je zmatené město. Tady je indická restaurace, támhle pákistánský taxikář. Kde je centrum Londýna? Big Ben? No, to vlastně ne. Tak Piccadilly... Mě Londýn neuchvátil. Je to, jako když pejsek s kočičkou dělali dort, hledám vhodná slova.... „Blázinec....“

Přes všechnu multikulturnost, prolínání se tradic, a ovlivňování se, kultur si našťestí... ještě zatím... národy zachovávají své zvyklosti, alespoň ty nejzákladnější mezníky celého roku, jako je Ramadán a Vánoce.

Vánoce ve Spojeném království zdobí množstvím světel a typických vánočních ozdob osvětlujících ulice a tradičními koledami a děti netrpělivě očekávají příchod Otce Vánoc (Father Christmas), jenž přistane se svým sobím spřežením na střeše za komínem. Vyvěšují svou vánoční punčochu k nohám postele a čekají na dárky. Ty rozbalují pouze 25. prosince v čase snídaně. V poledne pak mají tradiční vánoční oběd – pečeného krocana a vánoční puding. 26. prosinec se nazývá Boxing Day. Tohoto dne chodí rodiče se svými dětmi na představení pantomimy.

Večer před Novým rokem (Silvestr) je noc plná veselí po celé zemi, zvláště pak ve Skotsku. Tam se konají rodinné oslavy a před půlnocí se lidé shromažďují na náměstích, spojují své paže o půlnoci zpívají píseň „Auld lang syne“. Ve Skotsku se poslední den v roce nazývá Hogmanay a podle tradice se věří, že první návštěvník v Novém roce přináší do domu štěstí. Lidé si navzájem dávají kousek uhlí s přáním, aby jejich komín kouřil co nejdéle.

Tyto tradice zatím pověstnou multikulturizací zůstaly nezasaženy a každý si tu díky bohu slaví své tradiční svátky po svém ačkoliv se Vánoce už dávno rozšířily i mimo křesťanský svět a stále existují země, kde vám hrozí vězení, pokud byste Vánoce slavili.

I v mnoha zemích, kde Vánoce nejsou oficiálním státním svátkem a během nich lidé musí normálně do práce, získávají křesťanské svátky na popularitě. Zejména díky komerčnímu duchu Vánoc. Prosazovat se jim daří především v Asii, kde jsou Vánoce stále populární hlavně u movitější části obyvatelstva. Ta své lepší postavení dává najevo právě obdarováváním příbuzných a známých. Vánoce tak získávají na popularitě například ve Vietnamu nebo dokonce v Číně.

V několika asijských zemích jsou ale Vánoce přímo zakázány. Mezi ně se vloni zařadil bohatý sultanát Brunej, který se přiklonil k právu

Šaría. Křesťanům, kteří v této zemi žijí, je povoleno Vánoce slavit, byť byli vyzváni, aby tak nečinili příliš okatě a veřejně. Muslimům, kteří by se rozhodli k nim připojit, ale hrozí přísné tresty. Příštích pět Vánoc by mohli strávit za mřížemi, za slavení křesťanských svátků totiž hrozí pětiletý trest!